

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 11 martie 2014 reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, actele de constatare nr. 04/21 și nr. 04/22 din 20 februarie 2014 sunt ilegale, neîntemeiate, deoarece Comisia Națională de Integritate la emiterea acestora a interpretat eronat normele Legii cu privire la conflictul de interese nr.16 din 15 februarie 2008 (în continuare – Legea nr. 16/2008).

Susține că, Stratan Mihail deține funcția de director al Agenției pentru Eficiența Energetică, fiind numit prin ordinul Ministrului Economiei nr.144-p din 20 aprilie 2011.

Menționează că, în urma procedurii licitației publice cu privire la transmiterea setului de echipament pentru audit energetic, la data de 08 mai 2013 a fost semnat contractul nr.14 de Societatea cu Răspundere Limitată „Esco-Voltaj” (în continuare – SRL „Esco-Voltaj”) în calitate de vânzător, Agenția de Dezvoltare Regională Nord (în continuare – ADR Nord) în calitate de co-finanțator și Agenția pentru Eficiența Energetică ca beneficiar.

Afirmă că, după ce SRL „Esco-Voltaj” a fost selectată ca câștigătoare a licitației organizate și desfășurate de ADR Nord, sub supravegherea Agenției de Cooperare Internațională a Germaniei (GIZ), Stratan Mihail a delegat o altă persoană cu împuternicirea de a semna contractul nr. 14 din 08 mai 2013.

Consideră faptul că, Comisia Națională de Integritate a indicat eronat în actele de constatare contestate schemele care ar reprezenta grafic speța în cauză, deoarece a interpretat și calificat acțiunile lui Stratan Mihail de o manieră tendențioasă și a omis elementele importante ale proceselor și factorilor decizionali, iar ultimul nu a

influențat funcționarul public să semneze contractul nominalizat.

Relevă că, la data de 17 decembrie 2007 a fost înregistrată Societatea cu Răspundere Limitată „Omni-Invest” (în continuare – SRL „Omni-Invest”), fondată și administrată de Stratan Mihail, iar la 09 martie 2011, în baza deciziei ultimului în calitate de fondator, s-a decis reorganizarea SRL „Omni-Invest” în societate pe acțiuni, procedura fiind înregistrată la ÎS „Camera Înregistrării de Stat” și se află în proces de desfășurare.

Susține că, Comisia Națională de Integritate greșit a apreciat informația parvenită de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și a catalogat suma de 84741,66 de lei ca venit, deoarece nu a identificat cum a profitat Stratan Mihail de pe urma activității SRL „Omni-Invest”, în pofida faptului că, ultima se află în proces de reorganizare și nu mai desfășura activitate de întreprinzător, iar Stratan Mihail nu a exercitat calitatea de administrator al SRL „Omni-Invest”.

Solicită anularea actelor de constatare nr.04/21 și nr.04/22 din 20 februarie 2014 ca fiind ilegale în fond și emise cu încălcarea procedurii, încasarea prejudiciului moral în sumă de 1 leu pentru restabilirea drepturilor încălcate și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Balan Iulian în interesele lui Stratan Mihail împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului de constatare nr.04/21 din 20 februarie 2014 cu privire la constatarea faptului încălcării regimului juridic al conflictului de interese, a actului nr.04/22 din 20 februarie 2014 cu privire la încălcarea regimului juridic al incompatibilității și repararea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că, pînă la depunerea dosarelor pentru participarea la licitație, dar nici după desemnarea câștigătorului, reclamantul, contrar art.9 alin. (1) lit.b) din Legea nr.16/2008, nu a informat în termen de 3 zile, în scris, organul superior despre calitatea sa de fondator/asociat al SRL „Esco-Voltaj”, urmînd să primească de la organizația publică în care activează o comandă de achiziție publică. Mai mult, simultan cu funcția de director general al Agenției pentru Eficiența Energetică, Stratan Mihail este fondatorul (cota-parte de 100%) și unicul asociat al SRL „Esco-Voltaj”.

Prima instanță a mai reținut că, directorul adjunct al Agenției pentru Eficiența Energetică, Negura Călin, a semnat contractul nr.14 din 08 mai 2013, fiind împuternicit de Stratan Mihail prin procura specială nr. 29-460 din 08 mai 2013 pentru încheierea unui contract, care din conținutul acesteia rezultă cert că directorul adjunct a fost investit de reclamant doar cu posibilitatea de a încheia contractul respectiv și de a îndeplini toate acțiunile necesare legate de realizarea acestei misiuni.

La fel, prima instanță a constatat că prin eliberarea procurii se încerca evitarea unui conflict de interese, avînd în vedere relația dintre Stratan Mihail ca director al Agenției și asociat al SRL „Esco-Voltaj” și Negura Călin ca director adjunct al Agenției, reieșind din faptul că reclamantul conștientiza că ar fi putut fi subiectul unui conflict de interese.

Cu referire la actul de constatare nr.04/22 din 20 februarie 2014 prima instanță a reținut că, Stratan Mihail era obligat să înceteze funcția de administrator al SRL „Omni-Invest”, ÎM „Eco Resyling” și ÎM „M.W.S. Imex” SRL pe parcursul unei luni din momentul numirii în funcția de director general al Agenției pentru Eficiența

Energetică, avînd posibilitate legală, reieşind din dispoziţiile art.49 alin.(2) şi art.70 alin.(1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată. Toate acestea denotă încălcarea regimului juridic al incompatibilităţii de către Stratan Mihail, director al Agenţiei pentru Eficienţa Energetică, stipulate expres la art.19 din Legea nr.16/2008 şi art.25 alin.(2) lit. c) şi alin. (2¹) din Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 07 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian şi s-a menţinut hotărîrea Judecătorei Rîşcani, mun. Chişinău din 01 decembrie 2015.

La data de 19 septembrie 2016, reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 07 iulie 2016 solicitînd casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe cu pronunţarea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii şi a pledat că, instanţele inferioare au interpretat în mod eronat normele de drept material care reglementează raportul juridic în speţă.

Susţine că, instanţele inferioare nu au examinat probele prezentate de recurent într-un mod efectiv, dîndu-le o apreciere eronată, referindu-se la jurisprudenţa CEDO.

Menţionează că, procedura de examinare a cererilor depuse la Comisia Naţională de Integritate a fost încălcată, deoarece regulamentul la care se face referire prevede expres termenul de 30 de zile, iar depăşirea acestuia duce la nulitatea tuturor actelor emise ulterior.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;
- d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Completul reține, că argumentele invocate în cererea de recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art.118 din aceeași lege și art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează numai circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Stratan Mihail, avocatul Balan Iulian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan